

Sisätautien ja kardiologian erikoislääkäri Janne Rapola aloitti Aikakauskirja Duodecimin uutena päätoimittajana vuoden alussa

Aikakauskirjan uusi päätoimittaja Janne Rapola haluaa panostaa verkkolehden kehittämiseen

Helsingissä syntynyt Rapola on ollut Duodecim-lehden kardiologian toimittaja vuodesta 2009 lähtien. Hän on toiminut tutkijana KTL:ssä 1990-luvulla ja työskennellyt kymmenen viime vuotta HYKS:n sydän- ja keuhkokeskuksen sydäntutkimusosastolla, josta hän jäi nyt virkavapaalle. Rapola on myös toisen polven duodecimilainen.

Netti edellä

Janne Rapola arvioi, että verkkolehden kehittämiseen liittyvät asiat ovat yksi tärkeimmistä hänen päätoimittajakaudellaan. Rapolan mukaan lehden roolia uudistuvalla Terveysportin etusivulla on mietittävä, mutta Aikakauskirjan verkkolehteä on kehitettävä myös itsenäisenä tekijänä. ”Tärkeintä kuitenkin on, että lehti on artikkeliansa osalta korkeatasoinen.”

Myös nuorille jotain

Aikakauskirjassa on usein pohdittu, kuinka saada nuoria mediisiin kiinnostumaan lehdestä. Rapolan mielestä on selvää, että myös nuoret haluavat lukea hyviä artikkeleja, mutta he eivät enää etsi tätä varten lehteä lehtipinosta vaan surffaavat paikalle mobiililaitteillaan. Tämän helpottamiseksi tarvittaisiin

Duodecim-lehden applikaatio ja responsiinen sivusto.

Netinkäytön pioneeri

Janne Rapola kirjoitti vuonna 1998 Aikakauskirjan joulunumeroon artikkelin Käypä hoito – netistäkö? Siinä hän pohti internetin luotettavuutta ja kaipaili nettiin paikkaa, jonne luotettava tieto olisi koottuna. ”Siihen aikaan KTL:ssä oli aktiivinen statistiikkaryhmä, joka käytti myös nettiä tehokkaasti. KTL:n edistyksellisten ihmisten kautta netti tuli tutuksi etulinjassa. Silloin netin käyttö omalta osaltani oli vielä haparoivaa, eikä luotettavaa lääketieteellistä tietoa ollut

helppo löytää. Tämän päivän lukutaitoon liittyy se, että erottaa todellisen tiedon soopasta. Kaikki tietohan sieltä nykyään löytyy”, Rapola pohtii 17 vuotta myöhemmin.

Paperin tulevaisuus

Rapolan joulunumerokirjoituksen aikaan paperilehdelle ei ollut vielä kilpailijoita. Millaisena hän näkee nyt painetun lehden aseman? ”Vaikea kysymys. Paperilehti on käyttöliittymänä hyvä. Toki Aikakauskirjan tapaisessa julkaisussa nettilehden hakuominaisuudet ovat ylivoimaiset. Paperilehti tuskin häviää kymmenen vuoden aikana. Tekniik-

ka kehittyä sitä vauhtia, että on mahdotonta sanoa, missä mennään kymmenen vuoden päästä. Nykymaailmassa paperilehdellä on vielä paikkansa. Minun päätoimittaja-aikanani paperilehti tulee ilmestymään, mutta sen rooli ykköstuotteena muuttuu kyllä.”

Suomea vai englantia?

Janne Rapolan isoisä Martti Rapola oli suomen kielen professori. Mitä mieltä pojanpoika on suomen kielen asemasta lääketieteessä? ”Totta kai medisiinarien on osattava muitakin kieliä – mitä enemmän sen parempi. Suomi on pieni maa, emmekä tule toimeen vain omalla kielellämme. Englanti on aivan minimivaatimus. Joka tapauksessa on pystyttävä kommunikoimaan ulkomaailman kanssa. Syvällinen ymmärtäminen onnistuu kuitenkin

parhaiten äidinkielellä. Itse jouduin opiskelemaan anatomiaa saksaksi, ja se oli vaikeaa. On kuitenkin hienoa, että Duodecim vaalii suomen kieltä, ja sitä ei pidä muuttaa. Itsetarkoitus suomen kielen tekeminen ei kui-

On hienoa, että Duodecim vaalii suomen kieltä, ja sitä ei pidä muuttaa.

tenkaan saa olla. Minäkin olen kuullut puhuttavan Duodecim-kielestä, jolla viitataan ehkä vähemmän onnistuneisiin termien suomennoksiin.”

Viritystaso sopivaksi

Toisaalta Duodecim-lehdeltä vaaditaan korkeatasoista tiedettä, toisaalta Aikakauskirjan tulisi

olla myös perus- ja täydennyskoulutukseen soveltuva yleislehti. Rapola ei näe tässä ristiriitaa. ”Viritystason on hyvä olla sellainen, että kuka tahansa lääkäri voi hyötyä lukemastaan. Hyvän artikkelin tason tulee kuitenkin olla sellainen, että myös alan asiantuntijat saavat siitä jotain. Kaikki eivät voi ymmärtää kaikkia juttuja perinpohjaisesti, ja näin saa ollakin.”

Bossaa, pyöräilyä, perhokalastusta ja proosaa

Duodecim-lehden uuden päätoimittajan vapaa-ajan harrastuksiin kuuluvat niin musiikki, liikunta kuin lukeminenkin. ”Harrastan kevyttä musiikkia, jota vakavan musiikin harrastajat eivät useinkaan arvosta. Harrastuksena musiikki on kuitenkin vakavaa, ja esiintymisiäkin olisi hyvä olla säännöllisesti.”

”Fillarointi ja hiihto taas ovat välttämättömiä ikääntyvän kropan ja työssä jaksamisen kannalta. Myös luonto, ulkoilu, valokuvaus ja perhokalastus kuuluvat harrastuksiin.”

”Kirjoista viime aikoina on tehnyt vaikutuksen etenkin Finlandia-palkinnon voittanut Jussi Valtoisen *He eivät tiedä mitä tekevät*. Pidän myös nuorehkoista suomalaista naiskirjailijoista. Klassikoista on mainittava moneneen kertaan luettu Sinuhe sekä Veikko Huovisen Havukka-ahon ajattelija, jonka ilmestyessä Huovinen oli 25-vuotias. Tämä kypsyys etenkin sykähdytti.” ■

ANTTI KARHUAHO